

Piotr Świątkiewicz

Dzierzgówek, gm. Nieborów, woj.
skierniewickie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 18, 48

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W kurhanie nr 3, w którym w ubiegłym roku odkryto w komorze grobowej, ale poniżej posadzki, szpilę brązową, przebadano podstawę komory grobowej rozciągając ściany zbudowanej z płyt kamiennych skrzyni oraz posadzkę. Ujawniono ciekawe dane odnośnie konstrukcji komory, jak też stosowanych form obrządku przy jej zakładaniu w centralnej części kurhanu. Stwierdzono fakt wymoszczenia jamy ziemnej - w miejscu ułożenia gładzi posadzki - piaskiem z kosteczkami ludzkimi, którymi obsypane zostały także ściany komory oraz kamienie wznoszące konstrukcję komory i stalyczność płyty posadzkowej. Obfitość przepalonych kości, przy wyjątkowo dobrym stanie zachowania może sugerować pochodzenie wialoosobnikowy pochówek. W miejscu wystąpienia w ubiegłym roku szpili odkryto brązowy podwójny guz tzw. tutulus.

Badania będą kontynuowane.

DZIERZGÓWEK, gm. Nieborów
woj. siedleckie
Stanowisko 1

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Siedmiowicach
Muzeum Miasta Zgierza

Badania prowadził mgr Piotr Świątkiewicz. Finansował WKZ w Siedmiowicach. Pierwszy sezon badań. Osada grupy środkowopolskiej kultury lużyckiej /IV okres ep. brązu/.

Badania stanowiące realizację drugiego etapu AZP, objęły zachodni skraj osady położonej na prawobrzeżnej, nadzalewowej terasie rzeki Zwierzyniec. W 3 wykopach o łącznej pow. 48 m² założonych przy obrywach piwnic ujawniono 3 jamy o owalnym kształcie i nieckowatych przekrojach i najprawdopodobniej gospodarczym przeznaczeniu /doły odpadkowe?/.

Z warstwy kulturowej 1 z jam pozyskano ok. 619 ul. naczyń /w tym w jednej z jam 182 fr., z czego znaczna część pochodziła z jednego garnka o kulpanowatym kształcie/ w swej podstawowej masie pochodzących z garnków o esowatych profilach, ściętych krawędziach, chropowatej powierzchni zewnętrznej, gruboziarnistej domieszczce schudzającej. Kilka fr. gładkich naczyń zdobionych było wątkiem współśrodkowych żłobków. Jedynym zabytkiem metalowym była bryłka miedzi znaleziona w jednej z jam. Pewna ilość polepy stanowi pośredni dowód na istnienie konstrukcji drewnianych /domostw?/. Centrum osady znajdowało się najprawdopodobniej na wyższych partiach stoku opadającego ku dolinie Zwierzynca.

Materiały znajdują się w Muzeum Miasta Zgierza.

EMILIANÓW, gm. Radzymiń
woj. ostrołęckie
Stanowiska 1 i 2

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Kazimierz Kuźma. Finansował UW. Pierwszy sezon badań. Osadnictwo kultury trzcinieckiej.

Prace miały charakter sondażowy, przeprowadzono je na stanowiskach kultury trzcinieckiej odkrytych w trakcie badań powierzchniowych w 1983 roku.

Stanowisko 1

Położone jest na szczycie i zboczach niewielkiej lokalnej kulminacji o ekspozycji okrężnej, zajmującej fragment zbocza tarasu rzeki Rządzy. Wykop sondażowy o wymiarach 8 x 2 m założono na polu ob. H. Kostrzembskiego w odległości ok. 100 m od jego zabudowań gospodarczych. Wydobyty materiał zabytkowy jest bardzo ubogi. Składają się nań 42 fr. ceramiki kultury trzcinieckiej, 1 wior 1 1 odłupek krzemienisty wykonane z surowca narzutowego. Znaleźlika ceramika występowała w górnej części warstwy podglebia. Nie wykryto obiektów zagłębionych w ziemię.

Stanowisko 2

Położone jest na niewielkim płaskim wzniesieniu eksponowanym ku południowi i północy, usytuowanym na tarasie rzeki Rządzy w odległości ok. 200 m na południowy zachód od stanowiska 1. Wykop sondażowy o wym. 8 x 3 m wycyzono na południowym stoku tego wzniesienia. Układ eksplorowanych warstw zarówno na stanowisku 2, jak i 1, przedstawiał się następująco: 1/ warstwa ziemi ornej o miąższości średnio 20 cm; 2/ warstwa podglebia, tj. zółtoszarego piasku o grubości 20-30 cm; 3/ warstwa calcowa, tj. żółtego warstwowanego piasku występująca od głębokości 50-60 cm poniżej powierzchni ziemi.

Większość materiału zabytkowego to ceramika. Łącznie znaleziono 104 fr. naczyń kultury trzcinieckiej. Pozostałe zabytki to 2 wórki krzemienne, 4 odłupki w tym jeden retuszowany na krawędzi. Zabytki należały głównie w warstwie podglebia.

Oba stanowiska w Emilianowie są prawdopodobnie pozostałościami obozowisk ludności kultury trzcinieckiej. W żadnym wypadku nie odkryto obiektów zagłębionych w ziemię.